

РЕШЕНИЕ

№ 35621

гр. София, 29.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в
публично заседание на 07.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Розаиля Радева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6228** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на А. А. М. - гражданин на С., ЛНЧ: [ЕГН], срещу решение на председателя на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет, с което е отказано предоставяне на бежански и хуманитарен статут.

Жалбоподателят иска отмяна на решението. Твърди, че решението е неправилно поради противоречие с материалния закон, съществено нарушение на административно-производствените правила и несъответствие с целта на закона. Интервюиращият орган не е съобразил актуалното тълкуване на разпоредбата на чл. 40. нар. 2 и 3 от Директива 2013/32/ЕС и Решение на СЕС от 9 септември 2021 г. по дело C-18/20. Не е съобразено и Решение на СЕС от 10 юни 2021 г. LH срещу Staatssecretaris van Lustratie en Veiligheid по дело C-921/19. Излага доводи, че самият интервюиращ орган е посочил, че са налице множество нови факти относно положението в Сирийска арабска република, но в противоречие с европейската практика, е извършил предварителна преценка относно тяхното отношение към предоставянето на международна закрила. Сочи, че интервюиращият орган не е анализирал представените справки и данни от официални източници и не е изложил собствени мотиви относно действителната обстановка в Сирийска арабска република и в родния му град. Твърди, че административният орган е мотивирал решението си единствено със справка входящ № МД - 02 - 200 / 08.04.2025 г. Излага още, че е неверен изводът на интервюиращият орган, че след свалянето на режима на Б. А. не са въведени наказания. Претендира се отмяна на решението.

Ответникът по жалбата - Интервюиращ орган към Държавната агенция за бежанците я оспорва и

моли съда да я отхвърли.

Прокуратурата на РБ, чрез СГП, счита жалбата за основателна. Ситуацията в С. е напрегната, има военни действия и терористични актове, съобразно становището на Върховния комисариат по бежанците в България.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, счита, че се установява следната фактическа обстановка:

Началото на разглежданото производство е поставено с молба от 15.4.2025 г. от жалбоподателя. Към молбата са представени нови писмени доказателства, изброени в обжалвания акт.

Установява се, че жалбоподателят е [дата на раждане] [населено място], обл. Идлиб, мюсюлманин-сунит, семейно положение – неженен. Личните му данни се установяват въз основа на декларация по чл.30, ал.1, т.3 от ЗУБ.

Молбата е приета за последваща по смисъла на §1, т. 6 ДР на ЗУБ.

С обжалваното в настоящото производство решение на Интервюиращ орган към председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет е отказано допускането на последваща молба за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, на основание чл.75, ал.1, т.2 и т.4, във връзка с чл.8 и чл.9 от ЗУБ.

Административният орган е обсъдил всички новопредставени от жалбоподателя документи. Приел е, че те не установяват наличието на нови факти.

Установява се, че чуждият гражданин привежда като доказателства в подкрепа на своите твърдения: - ноторно известния факт, че Б. - Ал - А. подава оставка и напуска страната, а на власт идва нов режим, за който твърди, че бил възприеман от много държави за съставен от терористични групи, с множество обещания, но без реални покрития; - доклад на А. И., от 03.07.2024 г., където се посочва, че ситуацията остава изключително нестабилна. Въз основа на този доклад чужденецът прави заключение, че все още не било ясно кои въоръжени групировки контролират различните градове и как щели да управляват територията, която са превзели; - информации за почти ежедневни цивилни жертви, изнесени в социални мрежи, както и на Местната правозащитна организация „Сирийска мрежа за човешки права“; - цитира Становище на ВКБООН с указания с които по силата на чл. 3 от ЗУБ страната ни била обвързана да преустанови издаване на отрицателни решения по молби за международна закрила.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в предвидената в закона писмена форма. Не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила по ЗУБ.

Решението е издадено при правилно тълкуване и прилагане на закона. Съгласно чл. 76а ЗУБ (Нов - ДВ, бр. 101 от 2015 г.) преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 (Изм. - ДВ, бр. 52 от 2007 г., изм. - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г., изм. - ДВ, бр. 101 от 2015 г.), предвиждащ, че производството за предоставяне на международна закрила не се образува, а образуваното се прекратява, когато чужденецът:.....4. е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход;

Процесната молба за международна закрила е разгледана като последваща по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ, съгласно който това е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България.

Жалбоподателят не оспорва, а това се установява и от доказателствата по делото, че процесната молба е последваща такава по смисъла на посочената норма – постановени са две предходни, влезли в сила решения.

На следващо място, съдът намира, че са налице предпоставките на чл. 76а ЗУБ, вр. чл. 13, ал. 2, т. 4 ЗУБ, за да се приеме, че молбата е недопустима. Видно от представените от жалбоподателя документи се установява, че процесните документи са едностранчиви и не отразяват цялостната обстановка в С., за която следва да се посочи, че е непрекъснато променяща се и следва да се прецени към датата на приключване на устните състезания /07.10.2025 г./, на основание чл. 142, ал. 2 АПК.

До този извод се стига при съпоставка на събраните в административното производство доказателства и актуалната обстановка, видно от и от новопредставената справка за С. - № МД-02-483/10.9.2025 г.

В нея е описано положението със завърналите се бежанци в С.. В бюлетина на Върховния комисариат за бежанците на ООН от м.09.2025 – е посочено, че към 03.09.2025г. в С. са се завърнали 862 238 души от други държави, съответно 1 763513 лица са се вътрешно разселили. Самия ВКБООН предприема мерки за улесняване на вътрешното разселване. Подкрепят се хуманитарно семейства, предоставя се финансова помощ на същите. От Турция има много завърнали се сирийци най-често към градове в северна С.. Сирийското министерство на правосъдието е обявило, че са отпаднали забраните за пътуване, наложени от предходния режим. Започнал е легалния износ на суров петрол. На 05.09.2025г.е създаден Сирийски фонд за развитие, в който са постъпили за около 1 час към 60 милиона долара дарения.

Приетите по делото справки са изготвени в съответствие с „Методологията на Агенцията на Европейския съюз за убежището (бивше наименование Европейска служба за подкрепа в областта на убежището) за изготвяне на информация за страните на произход“. Те следва да се кредитират от настоящия състав. Съгласно чл. 21, т. 7 от Устройствения правилник на ДАБ, Дирекция „Международна дейност“ изготвя и актуализира аналитични доклади и справки за сигурните държави по произход, за кризисните райони и за бежанските потоци. Следователно посочените справки са изготвени от компетентен орган и в кръга на правомощията му. Справките представляват официални писмени свидетелстващи документи, удостоверяващи, че лицето, което е издало справките, при извършваната от него проверка е установило именно фактите, удостоверени в тях.

Ето защо следва да се споделят изводите на административния орган, че жалбоподателят не би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплахата, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. От справката не се установява в С. да съществува безогледно (безразборно) насилие. Не се установява то да достига до толкова високо ниво и съответно да се изисква по – ниско ниво на отделни елементи, за да се констатира съществени основания, въз основа на които да се смята, че цивилно лице, върнато на територията на страната си на произход, ще бъде изложено на реална опасност от тежки посегателства, изразяващи се в тежки заплахи срещу живота или личността му по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, респ. чл. 15, б. „в“ от Директива 2011/95/ЕС.

Не се установяват разширенията, дадени в тълкувателно решение на Съда на Европейските общности (СЕО) от 17 февруари 2009 г. по дело С – 465 / 07 и тълкувателно решение на Съда на ЕС от 30 януари 2014 г. по дело С – 285 / 12 по тълкуването на чл. 15, б. „в“ от Директива 2011 / 95 / ЕС, които се преценяват във връзка с прилагането единствено на нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Последната разпоредба гласи, че хуманитарен статут може да се предостави, ако съществуват тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно

насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Според мотивите на решението на Съда на Европейските общности (СЕО) от 17 февруари 2009 г. по дело С – 465 / 07, наличието на подобна заплаха по изключение може да се счита за установено, когато степента на характеризиращото въоръжения конфликт безогледно насилие в страната достигне до такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице поради самия факт на пребиваване, е изложено на реална опасност да претърпи тежки и лични заплахи. Обоснован е изводът на административния орган, че не съществува реален риск от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, поради което искането за международна закрила и в тази част е неоснователно.

Неотносими са данните за спорадични актове на насилие на общата обстановка в С. във връзка с приложението на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ и предоставяне на хуманитарен статут. Ситуацията в С., вкл. и тази към датата на приключване на устните състезания вече не може да се определи като такава, че да води до опасност от тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

От обсъдените данни, както и ноторно известните такива на съда за ситуацията в С. може да се направи извод за значително подобрение на обществено-политическата обстановка - отварят банки и магазини, движението по пътищата се възстановява и се наблюдава значително по-малък брой въоръжени сили, а националната коалиция на сирийските опозиционни сили се е ангажирала да завърши прехвърлянето на властта към преходен управляващ орган с пълни изпълнителни правомощия, проправяйки пътя към свободна и демократична С..

Не са налице предпоставките за такъв статут и по чл. 9, ал. 6 от ЗУБ, доколкото жалбоподателят не заявява член на неговото семейство да има предоставена международна закрила в Република България. Личните, респ. икономическите мотиви на жалбоподателят да остане в България не могат да бъдат оценени като хуманитарни по смисъла на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ, както правилно е приел административният орган.

Предвид изложеното съдът намира, че не се установяват нито нови обстоятелства, нито е налице изискването тези нови обстоятелства да са от съществено значение за личното положение на жалбоподателя в държавата му по произход.

Предвид изложеното съдът намира, че жалбата е неоснователна, поради което следва да бъде отхвърлена; не се установи незаконосъобразност по смисъла на чл.146 АПК на обжалваното решение.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. М. - гражданин на С., ЛНЧ: [ЕГН], срещу решение на председателя на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет, с което е отказано предоставяне на бежански и хуманитарен статут.

Решението НЕ подлежи на обжалване.